

Africká DEZILUZE

Ondřej Havelka

Na naší dlouhé cestě Afrikou kráčíme etiopským deštným lesem v netrpělivém očekávání, že snad brzy spatříme domorodce nebezpečného kmene Mursi. Přicházíme do malé vesnice.

Najednou se z chýše vynořuje mursijská žena s velkým terakotovým talířkem ve spodním rtu. Srdce mi čtyřikrát pomalu a silně udeřilo do žeber, aby se potom rozeběhlo na plné obrátky a nahrulo do hlavy tolik krve, až jsem se zamotal. Poprvé vidím člověka s talířkem pelele v ústech. Je to fascinující, nepopsatelné, úžasné a krásné. Cítím satisfakci i trochu strachu. Žena je do půli těla nahá, omotána do hrubé deky. Hruď má zdobenou jizvovým tetováním, které přechází až na záda. Na nohách zvoní měděné kruhy. Je špinavá, zaprášená, nohy obalené zaschlým blátem.

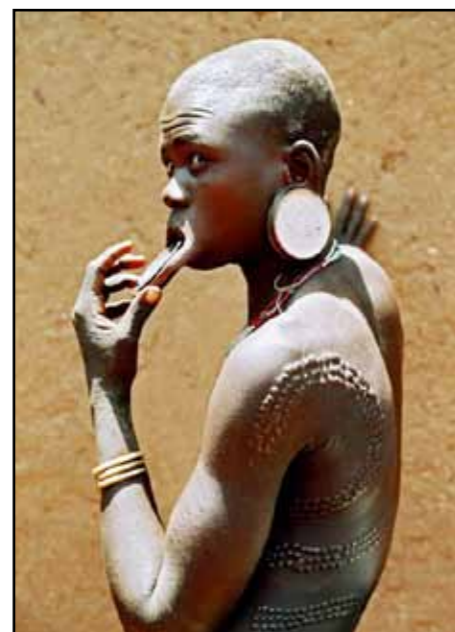
Je neuvěřitelné, že se dívám na člověka v roce 2005, nebo přesněji v roce 1998 podle etiopského kalendáře. Za ženou vylézá z chýše nahý muž. Nemá na sobě žádné zdobenění, jen několik jizev na ruce. V žádném případě se neodvažují sáhnout po fotáku. Čekáme na jejich reakci. Muž zvedá ruku a dělá gesto, které si vykládáme jako po-

zvání. Pomalu tedy postupujeme blíž. To už z chýší vylézají další domorodci. Nahý muž, možná náčelník, nás zastavuje před chýšemi. Dál nesmíme. Chvilku na sebe jen tak hledíme. Myslím, že všichni čtyři se topíme v cestovatelské extázi.

Nahý muž najednou těžkopádnou mimikou představuje fotografování a u toho kýve.

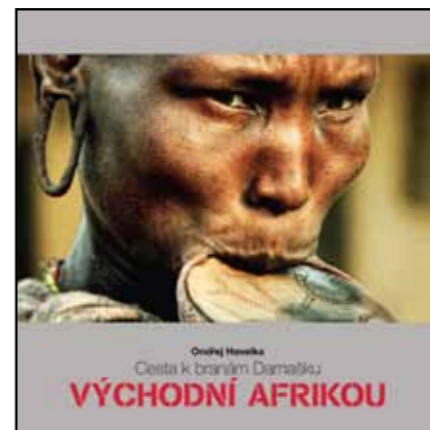
Ukazuje nám, že můžeme fotit? Vidá, nazí domorodci nejsou tak úplně nezasazení vnějšími vlivy. Bez dlouhého přemýšlení vytahujeme fotáky a pořizujeme několik snímků. V tom ale slyšíme blížící se rachot. Co to může být? Za chvilku se z oblaku kouře vynořuje snad deset bílých Land Roverů. Kde se tady berou? Zastavily. Ihned vyskákalo několik černochů se samopaly a za nimi začínají vystupovat Japonci zakuklení v goratexovém oblečení s bílými rukavicemi, rouškami přes obličej a někteří ještě s UV filtrovým štítkem před hlavou. Jako zjevení z jiného světa.

Vesnice kmene Mursi v Etiopii v národním parku Mago

Z nové knihy Cesta k branám Damašku VÝCHODNÍ AFRIKOU. Text má mimo jiné dvě základní roviny – cestopisnou a duchovní – které se potkávají před branami skutečného i mystického Damašku. Kniha je plná barevných fotografií nejdivočejších oblastí celé Afriky.

Autor knihy Ondřej Havelka – cestovatel a religionista. Procestoval více než 100 zemí celého světa. Nezávisle prošel několika oblastmi zasažených válkou. Na svých dobrodružných výpravách se zaměřuje na odlehlá domorodá etnika, jejich kulturu, historii a religiozitu. Vydal cestopisy Nahá Afrika (2006), Cesta vzhůru, cestou v dál ZÁPADNÍ AFRIKOU (2011), Cesta k branám Damašku VÝCHODNÍ AFRIKOU (2016) a pohádky Podivuhodná dobrodružství trpaslíka Feriny (2015) a Jak se trpaslík Ferina stal egyptským faraonem (2016).

dnešek je asi vyděláno. Po tomto surmickém zasvěcení jsme pochopili, jak to tady chodí. Už nemáme chuť ani odhodláni probíjet se džunglí. Naše pocity jsou směsicí znechuče-

Saturn a jeho satelity

Ti z vás, kteří se zajímají o dění nad svými hlavami zvláště v nočních hodinách (kdy se zpravidla má spát), si jistě přes léto nenechali ujít úžasný pohled na asi nejkrásnější planetu naší sluneční soustavy – Saturn.

Je to druhá největší planeta naší sluneční soustavy (756x větší než Země), která má několik zajímavostí. Např. její hustota je nižší než voda, tedy pokud by bylo možné umístit tuto planetu do obřího bazénu, krásně by plavala.

V letních měsících byl nádherně vidět i s blízkou planetou Mars včetně pověstných prstenců, které jsou jen několik desítek až stovek metrů široké, což je k celkové velikosti Saturnu nepoměrné. Víte, kolik má tato planeta měsíců? To se přesně ještě neví. S určitostí je jich více než 60, přes 50 z nich je pojmenovaných, ale jestli to jsou čísla konečná... Třeba někdo z vás nějaký další objeví.

Teď v listopadu už Saturn téměř není vidět, jen krátce při západu Slunce, ale to nevádí, on se zase objeví. Mezi jeho satelity – ale umělé – patří také kosmická sonda Cassini, která letos vstoupila do svého finále. Podle informací by měla končit svou misi (mnohem později, než se plánovalo) v září 2017, kdy shoří pádem do atmosféry tohoto titánského obra.

Start: 15. 10. 1997 USA (kdo z vás byl již na světě?)
Vstup do gravitačního vlivu planety: 9. 3. 2004
Oddělení sondy Huygens: 25. 12. 2004, její přistání na Titánu (měsíc) 14. 1. 2005
Plánovaný konec mise: 30. 6. 2008 – značně přesluhuje (skoro dvojnásobek) :-)
Konec mise (zatím): září 2017

CO SE JÍ PODAŘILO?

Zkoumala prstence a jejich strukturu, zkoumala její přirozené satelity, na jednom přistála sonda Huygens, dokázala získat mnoho informací o planetě (např. o výskytu uhlovdíků), zaslala na zemi tisíce fotografií. Mapovala magnetické a gravitační pole planety.

Její mise tedy byla více než úspěšná. Nafotila také záhadný otáčející se šestihran na pólu planety.

PÁN PRSTENCŮ

Máte-li možnost pozorovat buď sami, nebo v nějaké hvězdárně tuto planetu, nenechte si ji ujít a to, že půjdete spát o trochu později, se vám v tomto případě určitě vyplatí, protože pohled na Saturn a jeho prstence je opravdu úchvatný.

<http://www.svethardware.cz/cassini-zapocal-posledni-rok-mise-a-chysta-se-na-velke-finale/43074>
Redakce

DOMINIK RUBÁŠ

CO JE TO GEOLOGIE?

Na začátku našeho geologického putování by bylo vhodné říci, co to vlastně ona geologie je. Alespoň podle mě je to jedna z nejkrásnějších věd – věda o naší Zemi.

Krajina kolem nás je neskutečně pestrá. Všechny ty kopce, údolí, skály, jeskyně... musely někdy a nějak vzniknout. A i v dnešní době se neustále vyvíjejí. A právě geologie se nám snaží poodhalit jejich tajemství.

Základní pomůckou geologa je mapa. Ne však taková, podle které chodíme na výlety, ale geologická mapa. Barvami jsou na ní znázorněny různé horniny a vyznačeny mnohé další zajímavosti. Takové mapy jsou tištěné, ale je možné si je prohlédnout i na internetu. Pro zájemce doporučuji navštívit stránku České geologické služby: <http://www.geology.cz>, kde je toho o geologii opravdu mnoho. Najdeme zde také odkaz na stránku Geologické zajímavosti ČR (<https://mapy.geology.cz/zajimavosti>), na které nalezneme informace (včetně znázornění v mapě) o nejzajímavějších geologických lokalitách u nás. A můžeme se nechat inspirovat např. při plánování podzimního výletu.